

# ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ Γ΄ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ 2016

*Ὁ Πατήρ ηὐδόκησε. Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο.*

*Καί ἡ Παρθένος ἔτεκε θεόν ἐνανθρωπήσαντα*

*Ἀστήρ μηνύει. Μάγοι προσκυνοῦσι.*

*Ποιμένες θαυμάζουσι καί ἡ κτίσις ἀγάλλεται.*

*(Τροπάριον Αἴνων τῶν Χριστουγέννων).*

Ἡ Μία, Ἀγία, Καθολική καί Ἀποστολική τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἐορτάζει σήμερον πανηγυρικῶς μυστήριον «ξένον καί παράδοξον» καί εὐαγγελίζεται τοῦτο «έν χαρᾷ μεγάλη σφόδρα» εἰς ἅπαντα τόν κόσμον ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Ἡ Ἐκκλησία ἐορτάζει τό ὑπερφύες καί ἐξαίσιον γεγονός ὅτι ὁ θεός Πατήρ, ὁ Δημιουργός καί Κυβερνήτης τοῦ σύμπαντος, ἐξ ἄκρας ἀγάπης καί εὐσπλαγχνίας κινούμενος, ἀνεδημιούργησε, ἀνεγέννησε καί ἀνέπλασε τόν φθαρέντα ὑπό τῆς ἁμαρτίας ἄνθρωπον, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καί προαιωνίου Λόγου Αὐτοῦ. Ἡ Ἐκκλησία παρέλαβε ἐξ ἀποκαλύψεως ὅτι ἐξεπληρώθη ἡ ἐπαγγελία τοῦ θεοῦ πρὸς τοὺς προφῆτας. Ὅτι, «ὅτε ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου» (Γαλ. 4, 4), ἐπὶ Καίσαρος Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου (Λουκ. 2, 1), ἐτέχθη κατὰ σάρκα εἰς Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας, ὁ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου εἰς Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας σαρκωθείς καί ἐνανθρωπήσας Υἱός καί Λόγος τοῦ θεοῦ. (Λουκ. 1, 34). Ὁ Χριστός Ἰησοῦς «έν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων, ἐγένετο ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων, ἔλαβε δούλου μορφήν, εὐρέθη σχήματι ὡς ἄνθρωπος» (Φιλιπ. 2, 6 κ' 7), «γενόμενος ἐκ γυναικός, γενόμενος ὑπό νόμον, ἵνα οἱ ἄνθρωποι τήν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν» (Γαλ. 4, 4), ἵνα «γίνωμεν τέκνα θεοῦ» (Ἰωάν. 1, 12).

Αὕτη ὑπῆρξεν ἡ οἰκονομία τοῦ θεοῦ διὰ τήν ἀνακαίνισιν τῆς ἀνθρωπότητος. Κατά τόν ἱερόν ὕμνωδόν, «ὁ ἀχώρητος παντί ἐχωρήθη ἐν γαστρί, ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρός καί ἐν ἀγκάλαις τῆς μητρός». Κατά τόν θεοφόρον τῆς Ἐκκλησίας Πατέρα Ἀθανάσιον τόν Μέγαν, «ὁ ἀσώματος καί ἄφθαρτος καί ἄυλος τοῦ θεοῦ Λόγος παρεγένετο εἰς τήν ἡμετέραν χώραν καί ἐνηνθρώπησε, ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν, ἐφάνέρωσεν ἑαυτόν διὰ σώματος, ἵνα ἡμεῖς τοῦ ἀοράτου Πατρός ἐννοίαν λάβωμεν καί αὐτός ὑπέμεινε τήν παρ' ἀνθρώπων ὕβριν, ἵνα ἡμεῖς ἀθανασίαν κληρονομήσωμεν» (Περί Ἐνανθρωπήσεως, κεφ. 8 κ' 54). Ὡσαύτως κατὰ τόν θεοφόρον Πατέρα ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας, «ἐπέφανεν ἡμῖν ὁ Μονογενής τοῦ θεοῦ Λόγος, ὃν ἡ ἀγία θεοτόκος καί ἀπειρόγαμος Μαρία ἐκ Παρθενικῶν λαγόνων ἐβλάστησε, τό ζωοποιόν βλάστημα, ὁ ἐνανθρωπήσας θεός, ὁ ἐλεύθερος ἐν δούλου μορφῇ, ὁ καθ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς, καί σὰρξ ἐγένετο- οὐκ ἐν ἀνθρώπῳ γέγονε- ἀλλὰ σὰρξ γέγονε, τοὔτέστιν ἄνθρωπος, οὐκ ἀποβεβληκῶς τό εἶναι θεός, ἀλλ' ἐν προσλήψει σαρκός μεμενηκῶς ὅπερ ἦν». (Ὁμιλία Β', Λεχθεῖσα ἐν Ἐφέσῳ, PG 77, 988C-989A), «ἐμψυχωμένος ψυχῇ λογικῇ ἐν τῇ μιᾷ ὑποστάσει τοῦ Λόγου

σεσαρκωμένη» ( Πρός Νεστόριον, Ἐπιστολή XVII, PG. 77, 116 C).

Εἰς τό ἀποκαλυπτόμενον τοῦτο θειότατον μυστήριον καλεῖται μάρτυς, συμμετοχός καί συνεργός ἡ ἀνθρωπότης, χάριν τῆς ὁποίας καί ἐτελεσιουργήθη. Ἀπλοῖ ποιμένες ἀγραυλοῦντες καλοῦνται διὰ στρατιᾶς ἀγγέλων, ψαλλόντων εἰς τόν οὐρανόν τοῦτον τῆς Βηθλεέμ, «*Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία*» (Λουκ. 2, 14 ). Καλοῦνται, ἵνα ἴδωσι εἰς τά ἴδια καί γνῶριμα αὐτῶν, ἥτοι εἰς τήν φάτνην τῶν ἀλόγων ζώων, τόν νεογέννητον Χριστόν. Ἀλλά καί θεράποντες τῆς ἐπιστήμης, μάγοι Περσῶν βασιλεῖς, καλοῦνται κατὰ τόν ὕμνωδόν «*ὑπό τοῦ οὐρανοῦ δι' ἀστέρος καί προσφέρονται ὡς ἀπαρχή τῆς ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησίας εἰς τό κείμενον Νήπιον ἐν φάτνῃ, τούτους δέ κατέπληττον οὐ σκῆπτρα καί θρόνοι, ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία, οὐδέν γάρ εὐτελέστερον σπηλαίου, οὐδέν δέ ταπεινότερον σπαργάνων, ἐν οἷς διέλαμψε ὁ πλοῦτος τῆς θεότητος Αὐτοῦ*».

Τήν κατὰ τήν ἐνανθρώπησιν καί κατὰ σάρκα γέννησιν, κένωσιν, πτωχείαν καί ὁμοίωσιν κατὰ πάντα τοῖς ἀνθρώποις ἐκτός ἁμαρτίας ἐνεστερνίσθη ὁ Κύριος καί εἰς ὅλον τόν ἐπὶ τῆς γῆς βίον αὐτοῦ. Ἐταύτισεν ἑαυτόν μετὰ τοῦ προσλήμματος Αὐτοῦ, ἥτοι τοῦ ἀνθρώπου, εἰς ὅλα τά ἀδιάβλητα ἀνθρώπεια πάθη ἕως καί τόν θάνατον. Διέφυγε τόν κίνδυνον τῆς ἐξουσιαστικῆς μανίας τοῦ Ἡρώδου οὐχί ἐν τῇ θεϊκῇ δυνάμει Αὐτοῦ ἢ ἐν βίᾳ ἀλλά ἐν τῇ ἐνδύσει καί δυνάμει τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας, μετοικῶν ἐκ Βηθλεέμ εἰς Αἴγυπτον καί ἐκεῖθεν δι' ἀγγέλου εἰς Ναζαρέτ προσκαλούμενος, ἐξ ἧς καί τήν προσωυμίαν Ναζωραῖος προσέλαβε καί ἐξ ἧς ἐνηλικιωθεὶς καί βαπτισθεὶς ὑπὸ Ἰωάννου εἰς Ἰορδάνην ἐκήρυξεν ἐνιαυτόν Κυρίου δεκτόν. Ἐχάραξε ριζικὴν τομήν καί καμπήν εἰς τήν ἀνθρωπίνην ζωὴν καί ἱστορίαν, ἥτοι τήν νέαν περίοδον τῆς χάριτος, τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἐν ἣ ἐὺηργέτησε καί ἰάσατο ἀσθενεῖς, ἀνέστησε νεκρούς καί προσήνεγκεν τῷ Πατρί ἐν τῷ σταυρῷ τό προσληφθέν σῶμα Αὐτοῦ, καί ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἵνα συναστήσῃ τοὺς πιστεύοντας εἰς Αὐτόν.

Τό ἔργον Αὐτοῦ τῆς εἰρήνης, συγγνώμης, συνδιαλλαγῆς, δικαιοσύνης, ἁγιασμοῦ καί σωτηρίας, ἀναληφθεὶς εἰς οὐρανούς ὁ Κύριος, ἀνέθεσεν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς ἁγίους Αὐτοῦ μαθητάς καί ἀποστόλους, εἰς τό σῶμα Αὐτοῦ, τήν Ἐκκλησίαν. Αὕτη διὰ μέσου τῶν αἰώνων καί σήμερον, ἀποτελεῖ τήν φανέρωσιν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, τήν ὁποίαν εἰσήγαγεν εἰς τόν κόσμον ὁ μεγάλῃς βουλῆς ἄγγελος, ὁ ἄρχων τῆς εἰρήνης, ὁ Ἐνανθρωπήσας Κύριος Ἰησοῦς Χριστός. Αὕτη κατακοσμεῖ τά ἦθη τῶν ἀνθρώπων, κηρύττει, ὡς ἐδιδάχθη παρὰ τοῦ ἱδρυτοῦ αὐτῆς, εἰρήνην τοῖς μακρὰν καί τοῖς ἐγγύς, ἀγάπην εἰς τόν πλησίον ἀλλά καί εἰς τόν ἐχθρόν διὰ μεταμόρφωσιν τοῦ πεπτωκότος κόσμου εἰς παράδεισον, τήν ἐπιστροφήν τοῦ πλανηθέντος ἀνθρώπου εἰς τό πρωτόκτιστον αὐτοῦ κάλλος καί τήν συμμετοχὴν αὐτοῦ εἰς τήν δόξαν τοῦ Χριστοῦ παρὰ τῷ Πατρί.

Ἡ τῶν Ἱεροσολύμων Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν μαρτυρεῖ καί διακονεῖ τό μυστήριον τοῦ ἀγγελικοῦ ὕμνου, τῆς «*ἐπὶ γῆς εἰρήνης καί ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίας*», εἰς τοὺς τόπους, εἰς τοὺς ὁποίους τοῦτο ἀπεκαλύφθη. Σήμερον δέ, ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ κατὰ σάρκα γεννήσεως, βιοῖ τοῦτο εἰς τό ἀπέριττον τοῦτο καί θεοδέγμον Σπήλαιον καί εἰς τήν Κωνσταντίνειον καί Ἰουστινιάνειον ταύτην Βασιλικήν, τήν ἀποτελοῦσαν εὐλογίαν καί προστασίαν ὅλων τῶν κατοίκων τῆς Ἀγίας Γῆς καί δὴ τῶν τῆς Βηθλεέμ.

Ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τούτου ἐκκλησιαστικοῦ μνημείου καταγγέλλομεν πᾶσαν πρᾶξιν τρομοκρατικῆς ἢ καί πολεμικῆς βίας, πᾶσαν πρᾶξιν κατακτήσεως ἢ σφετερισμοῦ ξένων ἐδαφῶν, πυρπολήσεως ἱερῶν σεβασμάτων τῶν θρησκευτῶν, βασανισμοῦ ἀνθρώπων

καί ἐκμεταλλεύσεως αἰχμαλώτων καί δὴ ἀμάχων γυναικοπαίδων καί ποιούμεθα ἔκκλησιν ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀγίας Γῆς, ἵνα παραμένωσι εἰς τὰς πατρογονικὰς αὐτῶν ἐστίας τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, εὐχόμεθα δέ εἰς τό εὐσεβές χριστεπώνυμον ποίμνιον ἡμῶν εἰς τὴν Ἀγίαν Γῆν καί ὅπουδὴποτε γῆς καί εἰς τοὺς προσερχομένους ἐκ περάτων τῆς γῆς εὐλαβεῖς προσκυνητὰς τὴν χάριν, τὴν δύναμιν, τὴν εἰρήνην καί τὴν εὐλογίαν τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκί νηπιάσαντος καί ἐκ τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας κατὰ σάρκα τεχθέντος Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Βηθλεέμ, **ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2016**

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης,

**ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄**

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων